

nikdy neprešlo žiadnou jazykovou korektúrou

„napísané za akoukoľvek hranicou, ktorá by mohla byť označená slovom normálnosť“

„psychiatrii a psychológovia by len pokrútili hlavou a s radosťou analyzovali, ale v tomto diele ide v skutočnosti o osud muža... ak si nahradíte meno Ľuba za Ženu... len Hedviga bude už na Slovensku v tomto duševnom prípade ešte dlho osamotená v brutálnej boji o moc“

„možno som nepochopil Heideggera, ale keď nestačí vaša racionalita, nastupuje iracionalita, ale dávajte si pozor na démonov lásky... toto dielo stojí na hrane medzi kvílením a hľadaním práva na lásku... jednoducho nesmiete znásilniť cit ženy, ale keďže táto spoločnosť znásilňuje naše duše bez otázok, toto je smutná obrana pred znásilnením mojej duše čímkoľvek... mám na to právo – a je mi ukradnuté ako to zoberiete“

„v podstate ide o ďalší žart... a ak by ste chceli vedieť... o čom som to vlastne písal – tak neviem... pretože som sám sebe najväčším nepriateľom... ak mám vysvetľovať... o čom som to - preboha - písal...“

Básne ďalšieho zlomeného srdca

„Básne“ pre Ľubu A Hedvigu

A iné Stvorenia

Milan Kališ

Sympatie pre Hedvigu (ktorá padla za obeť „spravodajskému šialenstvu“)

Oklamali ťa
Znásilnili ťa
Poslali ťa do duševného väzenia
Väčšinou sa posielame do duševných väzení celkom sami
Láska ktorá nás osvieti prebudí svedomie prebudí spomienky ale ty musíš ísť ďalej a žiť
medzi ľuďmi
Ktorí často vedia to isté čo ty
Len mlčia
Mysleli si že neznámy boh moci a spenia je na ich strane To sa stáva ak je poznanie
obmedzené
Národy sa obhajujú v jedincoch ktorí sú sluhami Tí najoklamanejší sluhovia uveria že sú
pánmi

„Každý niečomu slúži tak si vyber stranu láska alebo nenávisť“ Čo tvoja vôľa charakter
svedomie?

„Tak kto vie o morálke a etike prežitia bez toho aby kradol duše iných národov?“ Sympatie
pre silu moc a slávu nájdeš všade v každej kultúre ak otvoriš oči a nebojíš sa Jóba a jeho
boja

Možno sa usmievate ja plačem
Keď sa dostaneš za zrkadlo keď vieš o maškarách všetko o kurvách všetko o kurtizanách
všetko o predajnej viere Čo ti tu zostáva Hedviga?
Pochopíš že je niečo viac / o čom sa radšej nehovorí / môžeš to nazvať Bohom môžeš to
nazvať... pozri nazvi to ako chceš ale cítiš to chlapče dievča?

Hedviga... už vie... už vidí... už cíti
Aspoň raz sa cítila ako Alenka v ríši divov / za zrkadlom
Teraz sa jej spýtajte... ako sa cíti keď každý deň zavrie a znova otvorí oči aj za tých ktorí
nikdy nepochopia
Že všetko čo spôsobíš sa ti vráti – skôr či neskôr sa im odveje história citov a precítienia –
ako sa cítite keď si nedokážete spomenúť na to aké je to milovať?

Tak sa pomodlite za Hedvigu Tak sa pomodlite za toho kto nie je parazit v modernej
spoločnosti

„Teraz je z Hedvigy ďalšia Johanka z Arku už vie o pravidlách duševných bojov o moci a
sláve... už aj ona vie že láska môže zachrániť odsúdeného tými ktorí cítia čo sa im nanúti“

- Že sa rozumejú pravde o Slovenskom a Maďarskom Človeku? Tí ktorí bojujú pred
vlastným zrkadlom a Alenku nazývajú len rozprávkou pre ich prázdne srdcia... Myslia
si že to čo cítia a to čo konajú nie je len špagátikom zlomených snov a oklamaného
mlčania

Sú obesencami a myslia si že sami vešajú

Hanba Im

Hanba Im

Postavte ich pred Svätý Súd pred ich vlastné svedomie pred ich vlastný spánok
Pred rozhrešenie „kto sme ak konáme len pre priemernosť somárov idiotov primadony...
Také Takí chcú po celý život cítiť len pornopriemysel našich duší kdekoľvek kde „hodia“
pohľadom a nič viac neriešiť“ Ale ostrovov je už príliš veľa... „Nikdy nič neobjavíte a zomriete
neobjavení“

Prečítajte si radšej „The Possibility of an Island“ od Michela Houellebecqa a pustite si
Preliminaries

Ak by tiekla rieka podľa politických rozhodnutí

Nemali by sme Rolling Stones a ich Exile on the main Street

Ani... (modlitba za všetkých ktorým nikto nezapálil sviečku srdca)
ani Dylana a jeho Blonde on Blonde
„každý tu musí byť ukameňovaný dievčatá chlapani“ tak si dávajte pozor Vaša sloboda nie je
demokraciou na ktorú sa odvolávate
Nemali by sme
Teba žena muž a lásku ktorá otvára poznanie
Mozarta
Beethovena
A samozrejme ani Lou Reeda
Bowie a Pop si „obhájili svoje srdcia“ pretože povedali „pravdu“ toľkokrát hoci „v dobrej
poézii je slovo pravda - údajne - urážkou...“
A Paul si fajčí čo chce
Lebo je ďalej v etike práva milovať milovať! Malí zradcovia národov kde ste? Aké je zradiť
vlastné srdcia toľkokrát?
S Bohom sa nebojuje
V Boha sa verí!
Láska je odpoveď ak počúvaš
„...nemali by sme Géniov ktorí vedeli emočne bojovať až na prah smrti
V láske ním/ňou môžeš byť aj TY
Och Mečiar
Smútok a nevieru ťa krstí
Och Fico
Bol si oklamáný Alebo ťa oklamali alebo si tušil že Moc inak nezískaš
Chytili ťa na moc
Už žijete len vo svojich pozíciách a keď budete zomierať... už sa možno nedozviete...
Že ste boli milovaní len natoľko koľko lásky ste dali
Prečo? (12.7.2007, Dubnica)

Jedol som koláčik

V decembri mi prišiel list
Že ma niekto miluje
A ja neviem kto
Asi to bude Boh
Aj keď Boh koláčiky iba pečie
Zamiloval som sa do dievčaťa
A som šťastný
Lebo neviem piecť koláče

Upiekla ma citom
Upiekla ma bystrým umom
Teraz vie ako chutím
Teraz vie koľko cukru ešte potrebujem aby som sa dal zjesť

Dočkal som sa
Moje modlitby boli vypočuté aby soľ chutila ako cukor
Len škoda že teraz už iné ženy nie sú také pekné ako zvykli byť
Keď kráčam s bratom domov
Keďže sme sami a môžeme sa hrať na malých bohov
Pili sme iba trochu
Aby sa nepovedalo že sme iní
Brat miluje Luciu
A Lucia miluje brata
Dvakrát sa už rozišli
Raz kvôli nejakému futbalistovi ktorí sa však údajne nevedel milovať ani v láske ani inak

A raz kvôli akejsi najlepšej kamarátke
Že vraj je dobrá v podrepe keď na to príde

Počúvam ľudí a som slobodný lebo mám kam schovať svoje myšlienky
Počúvam ľudí a naďalej si vymýšľam a formujem ich svety len aby som niekam patrila
Teraz už patríš tebe
Teraz som si kľakol pred tebou a bozkávam všetko čo ide bozkávať hoci len v snoch
Ktoré konečne niekam smerujú
Ďakujem za moju lásku
Neviem odkiaľ prišla a neviem prečo je tak silná že sa mi zas a zas trasú kolenná
Najradšej by som ti položil hlavu do stredu tvojej duše a točil s ňou až by sa stala твоjim
najobľúbenejším miestom na zemi
Alebo pod zemou
Kedysi som vyznával krtkov uznával tchory a miloval všetky tie nočné lampy ako ten pes od
susedov lampy ktoré na mňa žmurkali nočnou Bratislavou
Kričal som že na lásku neverím
Kričal som že jestvuje iba gravitácia
A polúcia
A fax ktorý sa zostrojil povedzme akosi automaticky
Volával som do Strednej Ameriky akoby som volával do neba
Teraz viem že aj oni milujú aby sa nezbláznili z tej tmy
Teraz viem že milujem aby som viac neveril na nočné lampy ktoré svietia len aby svietili

Milujem ťa milujem
Ale nemôžem sa ťa spýtať že koľko ešte dní ti zostáva
Veď by som sa zbláznil že raz zomrieš
Pretože moja láska je svätá viac ako svätá Moja láska sa viac a viac podobá na teba
A budem sa s tebou milovať po smrti
A budem sa s tebou milovať „in memoriam“ pre všetkých ktorí sú už ta-tam nech aj in
memoriam taká silná je moja láska
Je silnejšia ako peklo ktoré som žil a ktoré ma takmer zabilo
Je silnejšia ako všetky drogy ktoré som do seba súkal len aby som prežil
Je silnejšia ako moje a tvoje srdce lebo už si bije sama
Je silnejšia ako moja mama lebo už sme dvaja
A je silnejšia ako môj otec lebo som sa ho zabudol spýtať či môžem milovať tak silno až mi
drkocú zuby

Teraz ťa chcem ako nebo ktoré nevidím ale keďže verím že si
Ja som to nebo
A ty si moje peklo ktoré si prisvojím aby som spoznal svet ešte silnejšie a ešte blúznivejšie
Ty si nebo na ktoré som veril v pekle
Ty si Ľuba ktorú prekrstím na seba

Vstal som v roku 1834

Zívlo sa mi ako som ležal rozvalený na jej posteli
Vypadla jej papuča spod sedla
Načiahol som ruku a chytil som ju tam kde sa iba ženy chytajú a ona si štikla len ako ľudia
štikajú keď sa z rána napijú čistého vína
Tak teraz prišla moja chvíľa
Tak teraz je moja a zdá sa že jej to neprekáža

Pomaly ako keď sa parný valec snaží nájsť svoju paru
Dotkol som sa pravého stehna a odtlačil som ho spovedou muža
A to ľavé zostalo jej vlastníctvom v tomto ráne

Ešteže sa zdala byť tou pravou na lásku v každom ráne ktoré... prišlo až do dnešného dňa
Nezabudnem čo mi šepkala
Nezabudnem ako ma chytila okolo krku a ako sa zvíjala radosťou že to dokázala
Ona a ja
Sme sa milovali lebo sme vydržali
Sme sa milovali lebo sme sa dokázali nájsť aj cez odmietnutia ktoré boli iba diablovou
bolesťou jednej z duší
Tej mojej
Lebo sa tak bála skutočne milovať že sa už-už dala kúpiť za jeden groš klamstva:
„Taká láska a taká žena už nie je Musíš sa vrátiť späť do histórie“

Vstal som v roku 1181

Ako som s ňou kráčal k hranici kde ju mali upáliť za slová lásky ktorú títo ľudia nepochopili
lebo tak nikdy nemilovali
Miloval som ju čo len nádychom že môžem kráčať vedľa takej ženy
Hoci ako kat a ten čo zapáli všetky jej ohne
Pozrela sa mi do očí
A ja som zapálil všetky hranice a upálil som sa namiesto jej
Bože ako ju milujem
Bože ako som ju pomiloval
Tak ako nikto svätý naokolo
- Tak za lásku ktorú som ti dala...
Áno – klamal som žiarlivosťou že dokáže milovať viac a lepšie ako moja maličkosť
Pretože to ja som bol ten kto ju oslobodí a odmietne zapáliť jej hranice pretože už dávno
horeli v mojom srdci ako nikde na svete
Pomaly som vyzliekol jej telo z duše
A ľudia kričali že chcú vidieť viac a viac
Lenže už bola iba moja a moja
Už im nepatrí
Už ju ochránim pred davmi fanatikov ktorí si zamenili jej citovú genialitu zo satanom
Dotkol som sa jej a oči sa stali vášňou a nehou
Už iba oči vedeli čo znamená zavrieť sa pred ostatnými a milovať sa až do vysilenia
Milovať ju ako na hranici vlastných srdc
Rozrežem sa a otvorím hrud' pred bohapustými masami
Vytiahnem si srdce len pre ňu a hodím k masám
- Bude nám stačiť jedno srdce Neboj sa láska Nenechám ťa umrieť pred ľuďmi ktorí necítia
to čo ty!
Jemne mi položila ruku na rameno a zašepkala vášnivým hlasom všetkotrpiacej vševedkyne:
- Si perfektný kat chlapče... Dám ti viac... aby si viac nebol iba kat... Dám sa ti celá
celučičká vo všetkom ak....

A zmĺkla
Vystrašil som sa
Z rúk sa mi vyšmykol príkaz od pápeža „upáliť lebo ma odmietla“
A čítal som jej list pápežovi:

Vážená excelencia
Volám sa Ľuba a milujem iba raz na dvakrát
Milujem Vášho kata nie Vás...
Je mi ľúto
Ale predstava odznej
Skutočnosť zostáva

Nuž pápež sa rozohňal až si odhrnul bielu samotu čiernej duše ktorú nazýval poslom Boha:

Uvideli sme jeho pohlavný orgán

A Ľuba sa rozosmiala „ak by mi išlo o toto po celý čas... museli by ste ma upáliť...“

A pápež sa postavil Ruky sa mu triasli len ako jeho pery

Sluhom neušiel jeho zamilovaný pohľad na prsia driek a ženstvo mojej Bohyne

Nahnevalo ma to až som vykrikol:

To len ja ju upálím! – a v sekundách pokory som jej vletel do očí a prosil som ju všetkým čo mám a čo jej môžem dať keďže nemám nič a môžem jej dať iba seba

Prosil som ju:

Zachránim ťa len tak že budeme mlčať ako sme sa včera milovali v snoch

Ale ona sa mi vyšmykla A jej bystrosť a krása a inteligencia ktorá sa znáša ďaleko ďaleko nad pohlavnými údmi takýchto pápežov a ich poskokov

Zasadila smrteľný úder jej údelu a jej osudu a jej pokračovaniu Vtedy som si uvedomil ako ju milujem a že... Ona musí žiť nie raz ale na dvakrát

Moja láska krvácala keď vyštekla ako tá najsilnejšia z najsilnejších:

„Moja láska patrí... komu? Tomu kto bojuje len ako ja bojujem za krásu ktorá sa už hádam nevidí na takomto pápežskom dvore... Kde je môj bojovník? Ach ja nešťastná takého tu nevidím!“

Onemel som

Stratil som pohlavné orgány keď som sa jej pozrel do očí lebo som si neuvedomil že to hovorí mne v tom najnesprávnejšom okamihu Bol som zbabelec a som zbabelec lenže keď ide o lásku ktorú nesmiem stratiť...

Došlo mi to došlo:

Milujem ju viac ako moje poslanstvo „byť katom“

Srdce skamenelo a vybuchlo žiarlivosťou voči nej samej a voči jej kráse jej odvahe

„Bojuj chlapče bojuj...“ – ozvalo sa ale môj pot mi stekal do očí

Pápež sa záchranne načiahol po hadovi ako paličke ktorú držal v rukách a hodil ju po nej

Až ju ten had poštipal do ľavého prsníka

„Nič viac nevieš?“ – spýtala sa s pokojom nadpozemskej nymfy

„Upáliť!“

„Toto je dôkaz!“ – vykrikol pápež a pozrel sa na mňa ako na svojho najlepšieho služobníka

Bál som sa jej dotknúť ako som sa jej bál dotknúť keď sa po prvý raz vyzliekla

„No tak konaj!“ – vykrikol pápež

A ja som si v celom mojom nenaplnenom živote spomenul na slová Ľuby keď stála nahá v mojej malej spálni v prenajatom katovom príbytku:

„Ak ťa milujem skutočnosťou Dotkni sa ma a nebudem jedom Budem tvojou spásou

Spásou po ktorej si tak túžil

Pretože ja budem tvojim milovaním a ty budeš mojím

Ale ak som iba tvoja záplata na sny a abstraktné lásky ktoré už nepatria ani tvojej duši...

lebo si si ich neobhájil ani v tých snoch...

Každý dotyk... tvoj dotyk... tvoj bezbranný dotyk bude len únikom pred tým kto naozaj som...

Tá jediná ak na to príde...

A tá nedosiahnuteľná... ak tomu sám uveríš...

Tak si vyber...

Si môj bojovník?

Alebo len ďalší.... ktorý nevie ako sa pečie chleba na tele ženy ktorá sa rozhodla milovať?“

Vylakal som sa

Či už v tej spálni alebo pred pápežom

Lenže teraz mi nemohla pomôcť ako v tej spálni

Len sa spýtala ako žena v láske na prechádzke:

„Tak koho miluješ?“

Pozrel som sa na pápeža a precítil som že milujem Ľubu viac ako môj vlastný osud

Lebo osud odrazu patrila len a len mojej láske ktorá už viac nebola snom ktorý sa zhmotnil keď mi po prvý raz položila ruku na rameno
Ale musel som mlčať ved' som túžil po jej záchrane viac ako po mojom živote
„Pod' odvediem ťa...“ – a čo najjemnejšie som sa dotkol jej ramena
Had sa od nej plazil preč čo najďalej Ved' ihneď ako ju pohryzol zamiloval sa do nej a ľutoval to uhryznutie
Nemal som silu biť sa s hadom ktorý miloval Ľubu rovnako ako ja
Mal som chuť hodiť hada do náručia pekelnému pápežovi aby vyznal lásku
Ale pohľad pápeža... bol pohľadom odmietnutého muža ktorý sa musí už iba „mstiť“ aby večer zaspal s ktoroukoľvek pápežskou kurtizánou lebo pápež už dávno stratil vieru a nechal sa kúpiť ako kupec s vierou
Kráčal som vedľa uhryznutej Ľuby a bolel ma ľavý prsník lebo som prijal jed toho hada
Nech radšej trpím ja ako ona
A nech o tom nevie len pre moju lásku lebo je skutočnejšia ako ten jed
Každým krokom som sa vciťoval do jej dychu a do jej vône tela
A šepkal som si nech aspoň všetky vyššie princípy mojej lásky poznajú pravdu:
Spasím ťa pred očami tohto sveta keď príde čas lebo iba láska mi otvorila oči
Ach všetci kati sveta
Už viac nemôžem byť katom už viac nie
Dotkol som sa jej duše a to sa už nezmení tak ako sa ona dotkla mojej
Ale ak ju chcem zachrániť pred masami ešte musím mlčať len pre jej dobro

A tak sme zastali pred masami po štyroch mesiacoch bádania
Stal som sa opäť katom aby som pochopil že tá láska sa nedá poraziť ani v talári kata kňaza učenca
Poznám ju už toľko rokov:

Keď som pred masami vykrikoval:
„Berte si radšej mňa ako ju...“

A z davu sa ozvalo:
„Ona učarovala aj jemu“
Lenže ja som sa vyzliekol donaha a zakryl som jej nahé telo lebo už som stal jej dušou
A zmizli sme v hmle v dajakom Waleskom lese v roku 836
A našli sme sa v nejakej knihe v roku 1956 ktorú napísal navždy zabudnutý spisovateľ ktorý miloval viac ako všetci spoznaní dokopy
A leteli sme posledným letom Concordu Air France
A opäť som sa dotkol jej ľavého prsníka a zase som z neho vysal všetok bôľ sveta lebo ona si to zaslúži
Milovať ako prvý a zároveň posledný ktorý sa dozvedel že iba láska je spasenie v dobe kedy sa atómové jadrá rozbíjajú ako každá láska
Ktorá patrí matérii lebo niekto nepochopil to rozbíjanie jadra ako dar vedomia poznaniu človeka
Milujem ju inak ako som doteraz miloval sám seba
Milujem ju lebo som práve spoznal viac ako len časom a potrebou byť tým časom

Milujem ju a bojím sa že ona nemiluje mňa ako stvorenie vo mne (láska otvára cestu k poznaniu)
Milujem ju a bojím sa že som jej chcel vrátiť bolesť ktorú mi spôsobila cez cit ktorý nedokážem opísať... len cítim svedomie svoje skutky... lebo láska ženy je silnejšia v géniovi života ako láska muža ktorá je géniom ducha
Lebo žena sa oddá celá a muž sotva pochopí to oddanie celistvosti
Odpusť mi ak som ti ublížil
Milujem ťa od okamihu ako som si vymyslel si že ťa odfotím a ešte dávno predtým
Mám pocit že ťa milujem odvtedy čo som sa narodil

7. a 8. 4. 2007 v Dubnici nad Váhom

Snívam si o realite

Snívam si o realite ako s ňou večeriam
A ako jej ráno varím kávu
Ako ma urobila šťastným
A ako sa s ňou milujem bez strachu že zlyhávam
Pre lásku pre takú lásku sa nezlyháva

Snívam si ako pre ňu zarábam peniaze ktoré nemám
Lebo ona nežije pre peniaze
A ten kto nežije pre takú duševnú stratu
Bude držať peniaze inak ako všetci ktorí sa nechali oklamať svinskou vôňou peňazí
A ako jej postavím Babylonskú vežu ktorá sa už nezrúti
Len pre dve duše
Vydrží stáť

Snívam si o realite
Pretože s ňou smerujem do reality
A znesiem neistotu lebo sa jej postavím čelom
A budem bojovať ako šialený
Jej srdce bude biť za každého kto bude bojovať ako ja
Lebo som o ňu bojoval a hoci som sám sebe neveril
Ju som predsa miloval už iba preto že ma prinútila bojovať o jej dušu ako o tú moju
Ju som miloval lebo ona milovala mňa dlhšie ako ja ju (v histórii medzi ženou a mužom)
Lebo ona je žena
Nestál som sa jej tieňom
Nestál som sa jej obrazom
Lebo som prijal jej dušu ako to najvyššie dielo môjho pokračovania ktoré som kedy vzhladol

Prenikám do Ľuby

A vidím históriu
A vidím jej vlnenie v čase
Vidím čo sa skrýva za ženou

A teraz chcem vidieť len ju
Chcem jej ukázať že sa nemýli
Chcem jej povedať všetky rozprávky ktoré mi pomohli prežiť keď som bol dieťa

Milan I.

Všade kde nebol je ešte niečo viac
Pekné slečny ktorých krása je zatiaľ nepovšimnutá lebo muži dnes už nedokážu milovať
ženy ako ženy ako duše ľudí
Tak prečo by ženy mali milovať božou láskou?
A prečo by ich láska mala zájsť až za hranice mužskej duše?
Duša ako duša až keď príde láska

Milan II.

Chcem tak strašne milovať že si často nevidím na nos

A potom posielam nepodarené romány ktorým sa ľudia smejú mojej láske ktorá by ich ani vidieť nemusela
Vidieť moju slabosť
Vidieť moju prehru
Vidieť moje grafomanstvo nechut' zmeniť čo len riadok na tom čo vidím a čo čítam z ľudských tváří duší ich tiel
Autenticita a chyby životov sú v týchto dielach

Kedy sa stanem duchom?

A len nech vidí kto som veď už to dávno vie
A ak ma prijme i tak
Len ako pútnika ktorý putuje od Mekky kto vie kam

Prepáč mi za všetko čo som neurobil a čo ti ešte neurobím
A prepáč mi za všetko o čo sa ešte pokúsím
Pretože chcem ženu a ženu a ženu Ľubu
Pretože chcem človeka v žene Ľube
Pretože chcem jej dieťa v Ľube
Pretože chcem všetky jej deti
Pretože chcem seba v nej

A pretože ležať vedľa nej a hladiť jej vlasy ako ona mne napísala
Je mojim snom odjakživa čo som spoznal že láska vie zmeniť dušu a postaviť jej pomník v dvoch telách

Ľuba III.

Tam kde smrť už nemá hlavné slovo
A tam kde sa do nej rozplyniem a budem ňou putovať v čase
Ale stále budem pevne stáť
Opriem sa o ňu a ona sa oprie o mňa
Prišiel som si po ňu a zaklopal som jej o čelo
Si ready pre lásku ktorú si ešte nezažila?
Takých ako ja nie je veľa – povedal som a ona sa usmiala:
„Keby vieš...“
Lenže mňa už nezaujímalo koľko je takých ako ja keď som sa jej zrkadlil v očiach
Ona je mnou a ja som ňou aspoň raz
A aspoň raz naveky

Ľuba IV.

Vyzliekol som ju len tak aký som jemný
Dotkol som sa jej najskôr dušou a potom všetkým čím sa muž musí aby žena milovala
A jej duša ma objala za všetko čo ešte prichádza do úvahy keď sa dvaja môžu milovať
A že sa milujú toľkí ľudia je zázrak
Láska nie je zopakovateľná naša láska nie je zopakovateľná
Kričal najväčší šašo zo všetkých šašov
Oficiálne som ju pobozkal a ona mňa..... neoficiálne veď ženy vyznávajú lásku neoficiálne...
pokiaľ ťa chcú doviest' k ich poznaniu a cíteniu Aby si precítil svet ako slobodná bytosť:
Chlapče nezabúdaj život horí z dvoch strán
V okamihu ako ti ukážu nahé telo z lásky staneš sa Stvorením
Láska... máš lásku v sebe? Pýtajú sa ženy Kto si? Ukážeme ti nášho génia života?
Veď inak by sa mohli z citu citov rýchlo zbláznit'

A tak som jej prišiel na pomoc a vyzliekol som ju ako cudzinec ktorého spoznala počas stvorenia sveta
A ona sa predo mnou rozprestrela ako tá nymfa z roku 1181 keď jej pápež nebol schopný odpustiť že..... ešte aj jeho had sa zamiloval
Takže teraz všetci milujeme jej dušu
A ona miluje nás
Lebo sme iba jeden
A ona je iba jedna za všetky

Ľuba V.

Prisahám na svoju dušu a na viac už prisahať nemôžem
Prisahám na všetko čo som videl len v mene mojich očí
A prisahám že milujem na samotné milovanie
Prisahám na Ľubu teda na Ženu v každom roku v ktorom som ju miloval
V mene minulosti prítomnosti a budúcnosti
Prisahám v mene všetkých našich detí ktoré som už stretol stretávam a.....
Stretnem ťa v prítmí tvojej izby
Stretnem ťa v minulom živote?
Stretnem ťa v budúcom živote?!
Tak ako v tom dnešnom dni a zajtrašom dni

Prisahám na všetky spermie ktoré som už stratil ako bojovník ktorý nemá za čo bojovať
Že všetko so všetkým súvisí a že všetko čo už bolo stratené sa ešte raz vo mne nájde
smeruje k tebe smerujem k tebe a ani ty ma už nezastavíš
Iba ak by si chcela otočiť sa a vrátiť sa späť do pekla a budem sa smiať všetkým čertíkom
„škoda že ste nezažili taký cit ako ja.....“
Že všetko sa stáva tebou aj keď na teba nemyslím lebo z tej stálosti a toku mojich myšlienok
som sa už viackrát zbláznil
A keď som trpel pred tvojimi dverami
A keď som spal pred tvojimi dverami celkom nazmar opitý a šialený z lásky a citu
To len diabli obscesie ma priviedli a anjeli svedomia odvedli
„Priatelia“ (klauni a svedníci tí ktorí sa hrajú na duševných strážcov všetkých detí ak to
pochopíš... povedal som Za zrkadlom si ako šialený diamant ktorý to prehliadol... až do
zákutia ich duševných svetov...) Kamaráti (kto je skutočný priateľ v skutočnom svete?)
povedali povedali:
„že ty si sa už zbláznil“
„pozri tú nikdy nedostaneš..... také takých nechcú“
A keď som strácal svoju vieru v lásku ktorú som cítil nikto neprišiel
A vždy keď som si prisahal ako stratené dieťa že sa ti budem radšej vyhýbať
Stretol som ťa práve vzápätí
A nikdy som sa neubránil
Môj cit jednoducho zvíťazil a tá priepasť sa začína otvárať
Tvoja tvoja tvoja a tvoja žena a tvoja láska a tvoja bytosť a tvoja sexualita a tvoja božskosť
a tvoja nadpozemská príťažlivosť si ma privinula
Teraz ma môžeš zabiť
Poslať levom alebo poslať pre jahody
Alebo ti vykopem studňu a naplním ju všetkým čo patrí tebe a mne a tebe a mne a tebe
z teba a tebe zo mňa a tak stále dokola až kým tá studňa nebude všetkým čo potrebujeme
Ale realita v otrockej Egypťskej spoločnosti už studne len predáva
Takže sa priprav:
Skrývaj svoju lásku lebo inak vtáky v Egypťskej spoločnosti nebudú nikdy spievať pre teba
tak ako spievajú pre všetkých ktorí svoju lásku skrývajú
Brianwashed systémy nájdeš všade
Láska je poslednou bránou poznania môže ťa doviest k viere v niečo viac

Len never na Egyptskú spoločnosť rozumieš mi?

Noc ktorá sa nahla z 30.3. do 31.3. 2007

Nepočúvam hlas svojej lásky vo mne a „Ježišova polícia práva na lásku mi prechádza prstami ramenami a vôbec všetkými... len“:

Sám v sprche a z očí mi začína tiecť krv
A vidím obrazce a vidím Ľubu ako ku mne prichádza do sprchy
Milujem sa s ňou a ona plače krvou ktorý vychádza z mojich očí
Voda je červená víno je už dávno vodou
Na rukách mám stigmy
A penis odmieta hrať so mnou túto hru Po prvý raz sa stávam bytosťou slnka a krvi a mlieka
Na tele sa mi začínajú objavovať znaky z učenia Kabaly
A všetky Egyptské kráľovné si klakli a dávajú mi zabudnúť
Lenže kričím a pýtam sa a protestujem: kde je láska pre ktorú toto všetko podstupujem
Kráľovné sa pousmejú
„Ach chlapče ty ešte ničomu nerozumieš“
A pomaly ma vedú k vrcholu lenže ja ho odmietam
Hádzem kľúč poznania do vody a prisahám že sa nepodvolím
„Ach chlapče už si sa dávno podvolil“
Verím na viac ako len to na-čo vidím
Tak vráťte mi moju lásku a moje poslanie na Zemi - kričím
A Egyptské kráľovné naďalej obklúčili všetko čo patrí Zemi
Robí mi to tak dobre a pritom som sám
„Nechcem byť sám.....“
„Už viac nie si sám.....“ – odpovedajú a stávajú sa všetkým o čom som sníval pokiaľ som sa nezamiloval do Ľuby
„Milujem ju!“ – kričím hlasom ktorý ešte celkom nepatrí mne..... ešte niekoľko minút
a sekúnd a ona ma objíma ako ma objímala každú noc ktorú som potreboval spať pred
všetkými Egyptskými kráľovnými
A zrazu jedna z kráľovien sa na mňa prihovorie jej hlasom a jej tvárou
„Ach Bože toto už neznesiem.....“ „Ty vieš ako ju chcem ako muž.....“ „Ty vieš..... ako sa
teraz môžem ubrániť?“ „Ako muž?“
- A čo bytosť pre bytosť?

„Žena ťa dokáže oživiť...“

Vrhli sa na mňa a rozmetali ma po celom svete

Kričia:

„Koľko nám dáš semena toľkokrát sa staneš všetkým čím Chcem“

Pozvracal som sa nad svojou posteľou celú som ju zakrvavil

Kde je môj kríž kričím? Toto už neznesiem

„Ešte chvíľu..... len pre tvoje dobro“

Už ničomu neverím

Všetko je hlas ktorý počujem a všetko je stvorením ktoré prijímam len pre lásku (ak by si by cítil lásku... mohol by si prepadnúť... mohol by si...?)

Kotúľam sa s nami (bytie človeka v láske v zamilovanosti nie je nikdy osamotené...) k nej
Zbesilo búcham

A bojím sa že všetká krv ktorou som krvácal a že všetky Egyptské kráľovné ktoré som urazil
na život a smrť..... že všetko je zbytočné

Pre lásku ktorú som vysníval a podstúpil galeje

A ráno sa budím myseľ mám rozvrátenú „a... by som sa nezbláznil“

Zo stigiem ktoré zostali trčať nad snom v mojej realite

Aj moja duša ma stigmatu..... Stigma lásky pre Ľubu
Tak predsa je všetko čo cítim skutočné A ono si ma to znova a znova obháji
Len čo cíti ona? Čo cíti žena?
Bol som násilný a povedal som za ňu „jej áno“ Moja mužská moc a môj génus ducha akoby
nečakal na jej génia života...

Milujem a to ma zachráni? Áno ak máš srdce srdc veľa sa odpustí...
Je to viac ako úprimné Moja láska sa narodila ako sa každý deň rodí skutočná láska znova a
znova a Egyptské kráľovné odišli ako prelud
Vyhral som Videl som pravdu všade navôkol
Teraz zostáva len Ľubka a to čo cítim a viem že som skutočný a viem čo všetko jej môžem
dať..... ak sa náhodou dovtedy ešte raz a ešte raz nezbláznim
Ale bojovníci nečelia šialenstvu o nič menej ako také bohyně ako ona
Len šialenstvo empatickej ženy sa vlastne nazýva neobjavenie jej bytosti v otrokárskej
Egyptskej spoločnosti...
Viem čo sa stalo
A ďakujem za to

8.4. 2007 č.2 v Dubnici nad Váhom

Supy lezenia na najvyššie duševné pohoria

Zobrala mi všetko čo patrilo výšinám ktorým som sa vyhýbal
liezol som sám len za ňou
a možno som liezol po nesprávnej strane kopca
ale stále ju vidím
ale stále ju chcem že som po ceste stratil to vytrhnuté srdce
tak koho mam hľadať?
to srdce alebo ju tú stratenú a zaviatu ženu vlastným nepochopením
zavial ju svet otroctvo nepochopenej lásky ach koľko tragédií ešte uvidím
len keby sa viac nedotýkala mojej duše ako mesačná krajina keďže tie najsvetlejšie ženy sú
ako mesačná krajina Tak chlapci pozor!

a teraz mi jej sup vášne zjedol to srdce
už mi zostáva len to jej srdiečko
ale nemôžem jej ho zobrať
ona musí žiť a poraziť vlastných supov
už vidím ako sa nad ňou zlietavajú
čo im nestačilo moje srdce malé zbytočné a bezbranné
radšej myslím na šaša radšej myslím na to prečo sa smial keď ostatní spínali ruky k nebu
„ach chcel som tak veľmi... jej lásku... tak veľmi... že už nemám slov a
to som šašom.... už sa nedokážem smiať (a pritom by ste mali vidieť jeho zúfalý smiech za
naplnenie každého smiechu aj toho vášho...) .... rozosmej teraz ty mňa"

ale supy už zosadli
pozerajú sa na Ľubu na milana
na tvoju nenaplnenú lásku
na moju.... lásku ktorá ich vidí nevidí
„ja mám supov rád"
„budem sa s nimi rozprávať"

ale obaja mlčíme
tak kto... kto to povedal
hádám jeden zo supov
viem že ani ty.... žena ktorú milujem aj keď neviem prečo aj keď ju

nepoznám tak ako by si zaslúžila pre to vytrhnuté srdce
jeden zo supov ma musí milovať aby som sa nezbláznil bez srdca

Arogantné pravdy sú tie najbolestivejšie a najžiadanejšie

Trpaslík vyšiel z úkrytu pomedzi rytierov, ktorých si uznávala
A túla sa medzi nimi každý večer a každú svätú noc, v ktorú nemôže skončiť, aj keby
sa modlil k samotnému Bohu
Prijali ho do kolektívu nesmrteľných stroskotancov a on sa nesmeje, lebo vie že mal
na oveľa viac
Ibaže jeho úlohy, ktoré sa mu snívali od stvorenia od útleho detstva ho ešte
neopustili
Zvykol si byť sám v láske, a miluje cez smrť a zánik, čo je najkrajšie, čo je iba púťová
atrakcia, lebo nikoho v skutku neoslobodí
Len tých, ktorí ešte nevedia... čo všetko je v hre a čo všetko každý deň zaniká
Jedna veľká láska, ktorú každú noc vysáva história po tichej dohode „s obama“
(vivat USA) „s obidvoma“ stranami a ten chlapec je skôr samuraj ako bojovník
Vycvičený na každodennú duševnú smrť
Tak prečo mu nedáte lásku, ktorú si zaslúži od roku 982 (dosadte si vlastný rok,
napríklad rok 0) ☺
, kedy ju Pop prvý raz miloval?“ - nezabúdajte že „pop“ je hra o Lásku a Zlodejov tej
lásky...

To už súdite aj za čistou lásku, ktorá skončila krásnym milovaním?
Tí ktorí nikdy nepochopili rozmer lásky môžu súdiť len milovanie tiel
Ach ak by ste hrali po celý život na odvrhutej ulici na elektrickej harfe alebo husliach
Spomienky sa mi ešte stále vlnia po každej prevrhutej noci..
A vedeli by ste to čo vie po celý život On a Ona iba by ste museli mlčať.. ak by ste sa
každej z tých žien na odvrhutej ulici s láskou pozerali do očí...
S láskou nie s tým vašim pohyblivým charakterom etikou a morálkou ktoré... určujú
Egyptské otrokárske globalizácie vašich Brainwashed duší
S láskou nie s tou vašou pomýlenou účtenkou

Boh a jeho služobníci

Vystúpil som z auta na Krížnej
Všetky tie ženy mi udreli do tváre
Nechcem spasiť tak ony nechcú
Vták sa na hrá srdce
A mozog si uletel do pravdy Božej
Podaj mi ešte niečo viac – kričím v polospánku ako sa k nej vkrádam opäť odzadu
Ukáž mi ukáž mi tvoju pravdu
Neznesiem takúto filozofiu na Krížnej
Musím ísť radšej na inú ulicu
Ale stretávam v nočných putikách iba samých známych
Napríklad hen stojí Beethoven s dvomi prísluhočmi ktorých si kúpila jeho sláva nový
rozmer moci
Chcem duchovne najkrajšiu inú pre mňa nemajú cenu
Chcem najpozvanejšiu z iných môže akurát tak vytekať tá moja spoveď (v imaginácii... ten
ktorý žije v celibáte vidí viac ako ten kto sa nechal vťahnuť do našej animálnej hry... tak

„wake up fuckers!“ láska jestvuje tak bacha na to: vyhýbajte sa kurvám stiahnu vás na dno ich duší...)

Spýtam sa najpozvanejšej
Máš ešte nejaký rešpekt pred tým čo vidíš?
Pretože ja z časti už nie
Všetci tí právnici ktorí sa hrajú na vykupiteľov pravdy
Všetci tí ktorí prehrali niekde v strede cesty
Dávam im šancu milovať a oni sa mi смеjú do tváre
Našťastie nie som Boh len jeho ďalší pozvaný služobník
Slúžime ako v ponorke dievčatko
Tlak okolia nás môže zabiť
Naša láska nás môže doviest' tak kam chceme obaja
Len či to chce naozaj aj ten Boh – v nás v nich a v okolí ako v skutočnom vykupiteľovi pravdy
Pýtam si Božie oko pýtam si Boží súd tvojej lásky

Som trochu unavený z toho čo vidím pretože nepredávam pretože neprotestujem tak ako si myslia tí ktorí nevedia že kúpiť sa tu nedá fakt už vôbec nič
Snívam iba o tom že raz budem mať dieťa s niekým koho milujem
Lenže Boh sa nepýta na sny ak už nesnívaš
Si jeho vojak a tvoja krv prúdi proti prúdu tvojich emócií
Bola si pozvaná už po niekoľkýkrát do boja za ľudský strach naplnenie a vyjadrenie ktoré nebude pochopené tak ako očakávaš
Pretože sa v mene vlastnej lásky bez plota nepozerať do zrkadla ale do reality v zrkadle
Vid' čo vidia tí ktorí nevidia
Inak si viacmenej bezcenná
A preto také ako ty sa nedajú vyčíslit' žiadnymi peniazmi len citom
Dokázala si zase niečo viac ako ostatní Tak kto ťa príde milovať?
Natri si tvár klaunovým súborom z média ktorým si
Nasad' si jeho noštek a oslavuj žmurkaním na iných ľudí len žmurkaj tak aby sa smiali
Si iba ďalšia milovaná
A si iba prvá milovaná

Báseň pre Ľubu báseň pre ženu v Egypťskej otrokárskej spoločnosti

Ako sa cítiš keď sa prepadávaš znovu do seba ako keby by si viac nepatrila všetkým ktorých si stretla?

Áno presne tak ty im nepatríš o nič viac ako ja

Ako sa cítiš keď nemôžeš zaspáť a máš presné meno toho nespánku?

Vybrala si sa na ďalekú cestu a nemáš pre ňu meno

Hovorím ti

Chod' do filozofie života od konca a zároveň od začiatku

Nezabúdaj že so životom máš najhlbší vzťah

Môžeš byť jednoduchá alebo zložitá pravda toho kto si - tak či tak - nikdy nikdy nedá pokoj...

Ľudia si kradnú emócie ľudia si kradnú sny a potom zostávajú trčať ako Robinson alebo ako Casanova celkom nespoznaní

Kričia trepocú sa a sami nechápu čo to vlastne spôsobili

Kúpiš si nové šaty ale odznova a odznova si nahá

Nemilovaná

A bojíš sa vstúpiť do lásky ktorá by ti patrila na večnosť lebo ty sama sa už hlásiš o večnosť... v Egyptskej otrokárskej spoločnosti
Žijeme v prekliatej dobe kde láska je nanajvýš len ďalším súkromným vlastníctvom
„Bez lásky neobsiahneš svoju bytosť drahá“ lenže láska má svoje spenie ktoré nezastavíš
A na večnosť bijú zvony srdc ktoré nepredali svoju lásku za závislosť na „modernej spoločnosti“

Tak komu slúži tvoje bytie?

Stúpaš na akýsi pomyselný vrch poznania a túžob

A potom sa bojíš že si zostala sama a že nemáš nikoho kto by ti k ústam podal mlieko života alebo smrti alebo Božej pravdy alebo pravdy ktorá sa už nemusí odvolávať na Boha.. lebo už si za zrkadlom ako tá Alenka ako tá Hedviga a Boh je tvojím zrkadlom za zrkadlom
Dievčatko tam kde si tam už niet nosičov vody

Vidím ťa z druhej strany

Povedzme že ťa vidím od chrbta

A viem že dotknúť sa ťa ako sexuálny vrah posledných zábleskov ženy ktorou si tak vyhnaná až niekam kde sa všetci ostatní boja zújsť:

Viem že tvoja láska má úskalia ktoré nepatria milovaniu ako dýchaniu

Si tak zložitá že všetko čo by sa ťa mohlo dotknúť je postavené pred Boží prach

Viem že tvoja láska je pochabosťou stvorenia bez pomenovania

Lebo si akosi pomedzi to všetko stratila to meno ktoré by ti dalo mier

Zakričím tvoje meno a ozvena sa ozýva tak tiahlo a tiahlo zúfalo

Že ťa musím milovať tým Božím prachom ako tvoja vlastná ozvena

Lebo ja jednoduchej láske ktorá roztiahne nohy a modlí sa bez prijatia muža ako človeka

Už neverím a nikdy som neveril

A tak sa moja viera k jednoduchosti (duševného spenia) ako k najväčšej cnosti človeka v tvojich perách obracia na „iba“...

na nepochopenie lásky?

Chápem ťa takmer celú ale ďalej zújsť ach nie som samovrah vlastných citov voči tomuto svetu

Ibaže: pre mňa už niet návratu zo šialenej k jedinej k jednoduchej či zložitej či zaprášenej či odseknuť či preťatej cesty k tebe

Nie ja sa už naozaj nemôžem vrátiť

Kyslík viac nepotrebujem keď sa načahujem malíčkom k tvojmu vrchu poznania túžob

sklamania zúfania slabošstva viery odmietnutia bláznovstva lásky nevery v lásku

Ja som tvoja nevera na všetko Čo to nechápeš ty bludička ty krása ktorá sa zhmotnila bez toho aby sama chcela (ak pôjdeme k podstate stvorenia... všetko so všetkým súvisí... ale realita otrockej Egyptskej spoločnosti je ako Orwellova Zvieraca farma...)

A ja som viera na všetko ak si odmyslíš všetko čo si videla

Teraz už zostávajú už iba tvoje nepriznané predstavy a túžby

Teraz som si prišiel pre teba lebo už sa na to nemôžem pozerat'

Naučím ťa viac ako sama vieš ak mi dáš niečo čomu ja stále neverím:

Že ešte je láska ktorá je sama láskou pre toho kto už lásku nežiadal lebo ona vymrela medzi otrokmi ktorí prijali lásku ktorá im neodomkla dvere za obrazom society uch sú len ďalším otroctvom pred Bohom... ktorý v ich srdciach skízol k existenciálnemu „Prvému človeku“ a tým sa stala okresaným obzorom medzi všetkými ktorí čakajú na lásku ako na vyslobodenie namiesto toho aby pre to ešte čosi urobili ešte čosi dokázali

Ľuba

Milujem ťa inak ako snívaš ako dúfaš ako chceš alebo nechceš

Ľuba

Nie som človek v ktorého možno dúfaš lenže nie každé dúfanie musí byť „tým správnym dúfaním“

Tak nech nás drahá nech nás len Boh rozsúdi lebo ja sa ťa nevzdám len tak ako sa ti zažiada

Môj cit k tebe je môj cit a láska ktorú ty jednoducho nespochybniš

Tak započítajme si ďalšie kolo emócií a citov či pocitov
Pretože láska je nové perpetuum mobile
Pretože láska ním bola predsa odvždy a **odvždy**

A pretože ty mne za to stojíš aj keby som bol vyhodený pod kolesá toho perpetuum mobile
Nemám prečo zomrieť na lásku ak je úprimná
Pretože ja mám svoj vrch a ty máš svoj
A keďže hora prišla k Mohamedovi
Chápem a vždy budem chápať ostrohrannejšie ako dokážeš zniesť čo si nepamätáš?
To už je môj intelekt ako tá britva
Môže ťa rozrezať
Cítiš a vždy budeš cítiť emocionálnejšie ako dokážem prijať alebo rozsúdiť pre tvoj mier
duše... Čo si nepamätám musím spoznať ešte raz a ešte raz
Len tak ako ty
Čo necítiš precítiš ešte raz a ešte raz
Len tak ako ja

**Budem klopať na nebeskú bránu číslo 513 (dvere kde bývala žena vďaka ktorej som
uletel do diaľav kde societa nedovídi... a rada odsúdi v očiach strážcov hodnôt
a plodenia detí) ale sám si ju otvoriť nemôžem (ešte raz: nie som duševný násilník)**

Pravda zostáva nevyslovená ústa zamrzli v mene zmrzliny ktorú mi kúpil neznámy
podomový obchodník
Otvorilo mi krásne dievča ktoré dospelo do ženy ešte predtým ako prijala „deievčerstvo“
Smutná to krása keď sa ženy musia milovať navzájom
Citom ktorý si muži schovávajú na lepšie zajtrašky a ženy si ten cit privlastňujú
Rozhadzujú ho po miestnostiach na objednávky
Len tu som našiel dievčatko ktoré nerobí kompromisy
A pýta sa: čo za to?
Povedz mi pravdu povedz mi o úprimnej láske inak to nemá cenu
Ak ten chlapec vie o schopnosti byť obyčajným mužom ktorý sa nezapredal
Nechce sa stratiť a uplakať k smrti pretože prijal otroctvo ktoré nie je celkom kúpením bez
slov pre lásku ktorej sa napriek všetkému čo už v živote videl a čím si prešiel ako zneužívaný
poník s vyblednutou srstou...
On sa jej rozhodol veriť A teraz nevie či neurobil chybu
Či sa nestal opäť tým najsmiešnejším
Vydržím s láskou aj bez lásky Ale prvá výdrž ma spenie a krásu Tá druhá zánik otroctvo
samotu a sebaaaachvraždu v spoločnosti ako výstavný kúsok do kruhov vody „nerušte moje
kruhy“ exemplár do múzea a nič z toho = bez spravodlivého súdu naplnenia
Sú tu však hviezdy ktoré vidíme ktoré nevidíme Čierne hviezdy ktoré cítime ale nikdy
nepristihneme pri ovládaní energetických vstupných brán do poznania len pre samotné
poznanie
Mám ťa rád v podstate viac ako sám seba Ľuba a dokonca si myslím že to vieš dievčatko

20.4. 2007

Cesta do duše milana

Ďalšie zrkadlá ďalšie bábkoherectvo

Ako dni spejú do nenávratna jej vnemov
A ona sa stráca v pomedzí dvoch právd
Kde je socha slobody?
On ju pobožkal ako dvojhlavý drak ktorý nespoznal vákuum ženy len tak
A len tak sa dohodneme v zákulisí
Kde sa otvárajú skrinky poznania ako bohémske veľkokluby

Chápeš? Je pravda že len klauni zostávajú?

Nebol sa tam kde ty keď si sa nechala vykradnúť
Alebo stojíš sama v sebe a rozožerieš sa za to že ostatných rozkradli?

Dám ti prsteň tej slobody ktorú by si okúsila ak by v tebe nepanoval ostrov Kubánskej
slobody pokiaľ ma nezabiješ
Lenže ty si tak hrdá že máš rada svoj krk lebo v takej slobode si sama Najviac sama akú
som kedy videl
Takto kričí lebo ja som ten „najslepejší“ zo všetkých

Chápeš? Je pravda že len ženy ako ty sú pokladmi ktoré sa už nedajú otvoriť?

Ruinovanie osobností ako v pekle

Prišli za ním ľudia a ponúkli ďalšiu zmluvu
A on podpísal už po desiatykrát aby si zakaždým obhájl svoju slobodu
Nie na neho kone vrané nemajú a nemajú už len z toho láskyplného princípu-pu-pu-pupupu:

Vy vrahovia duší choďte si kade ľahšie
Posledný súd ktorému veríte asi ako sami sebe teda tým ktorí sa vám smejú do tváre ako
hviezdam čierneho popu čierneho rock-and-rollu
Ten vás spasí ako jahňa spasí vlk bez zubov
Taký vlk chlapani hryzie po celý život a vy sa nakoniec z toho zbláznite

„Ľubička Plápoláva“ (každá žena ktorá skúša etiku a morálku a pohľad muža na...?)

Koľko duší si už pretiahla cez koleno ha?
Len aby si nevyšla z cviku
Takýto sa neodpúšťajú
Ak by si náhodou chcela vedieť ako sa cítim spýtaj sa ma v posteli
Lebo na posteľ neverím
Ale veriť sa zakazuje klaunom „s“ z podsvetia
Iba ak by si prišla pre nich sama Svätosť Ona a ona

Ak by tvoja matka vedela kým si sa stala len v mene všetkých unavených Biblií
Musela by ma milovať ako ty a tvoje krásky odtiaľ kam si chodím zdieľať anjelské sukne
Ako nik iný

A práve preto Ťa milujem a ty ma nenávidíš viac ako ktokoľvek iný lebo som ti dal niečo čím
hádam aj opovrhuješ hi hi
Ale aj tak sa k tebe doplazím
Ale aj tak Ťa raz osvietim
Tak či tak
Aj tak si Ťa zaslúžim v ktorejkoľvek podobe

mojej a tvojej osobnosti

Budeš musieť spomaliť a pobozkať ma aby som sa nezabil ako všetci tvoji predchodcovia ktorých si milovala cez všetky tie prázdne storočia

Chápeš?

Bežal som v pekle a smial som cez všetky slzy Danteho lebo on si to odpísal poctivo

Chápeš?

A uvidel som ženu Ľubu ktorá si to žije poctivo ako ten Dante

Chápeš?

Nie všetci muži sú muži z pekla v pekle

Chápeš?

Tancujem si ako chcem lebo tvoj bičik nepočujem aj keď ho vidím

A ver mi vidím počujem milujem to čo milujem počujem vidím

Chápeš? Mne o Jožkoch bla bla.. hovoriť viac nemusíš

Chápeš? Mne hovor iba o Ľube a o tom prečo až takto bojuje

Lenže mňa neskrotíš príkazom iba láskou hi hi

Zasmial sa šialenec spoza klobúka a napravil si ho ako gentleman ktorý spoznal sestričky ktoré sa ešte nestali mníškami lebo nie sú tak zaslepené akoby sa patrilo na kráľovskom dvore Eunucha ktorý nepozná spásu ako ovečka

Poznáte písmo a poznám Písmo Sestrička bojovníčka až do mäsa lenže takto duševne zahynieš zaknieš krásna hlúpučka len ako každej milovanej môžem povedať hlúpučka v tom čo strácaš...

Necháš sa izolovať a zostaneš visieť na svojom egu Tvoje ovládanie snov bude tvoj vrchol

„prebudiš sa kedy bude chcieť a to je všetko?“ Tvoj alchymista bude tvoj vrchol

Viem viac ako znesieš a Ty vieš viac ako znesiem ja

Tak skončíme so skúškami charakteru a smútku zároveň

Chcem odokryť tisíc masku

A ukázať konečne raz cestu do mojej duše

Podala si mi tvoju dušu a vo svojej samote si myslíš že som ďalší slepých obecný

Kebyže vieš že hovoríš menej ako môžeš Smiala by si sa

Ale sú tvoje záclony a vlastníš vlastných fantómov

Myslíš si že mne prekážajú? Som našťastie arogantný k tým ktorí nemajú žiadnu moc v duševnom pornopriemysle

A preto ťa veľmi chcem len ako môžem chcieť čistú dušu

Lebo ja rád strážim národné poklady ktoré však nevidia tí ktorí sa hrajú na strážcov národných pokladov

Hlupáci tak kto má znieť toľko idiotov a falošných bossov podsvetia - „pod-svätia“

Bojovník (len hlupák ide do boja v ktorom vie že prehrá? Láska chce jemnosť a dobro lenže keď ukážeš že si jemný a dobrý táto doba ťa zabije skôr či neskôr)

Proste Street Fighting Man... aspoň raz si pustite „Street Fighting Man“

From: Desolation Row

To. „Heaven“

Noc začína byť opäť raz krutá

**Kedysi som si zvykol bozkávať ženy a myslieť na božské veci ako na anjelské veci
s rukou v ruke s jeho veličenstvom Ľubou
Teraz som sa stal osamelým chytačom nikdy neopýtaných ľudských osudov
Ach koľko ľudí je tu ešte zat'azených dedičným hriechom?
Prečo piješ Ľuba (žena)? Spýtaj sa Boha Spýtaj sa Satana a spýtaj sa svojich ľudí spýtaj
sa iba a iba ľudí
Prečo máš rada bohapustý sex bez hraničnej výmeny alebo splynutia dvoch nezávislých
mužov... či žien Jana?
Hanbite sa vy ktorí chcete iba zabíjať iba pre moc a nie pre pomoc
Hanbite sa prázdne nádoby bez pravdy hraničných hriechov ktorú by ste vypili ako tie
hriechy vo víne
Hriechy Jany Ľuby Lucie hriechy všetkých ktorých zachytíte
Nie to vy ste povrchné nie to vy neustále meníte tváre osudu - sami sebe
Hráte divadlo len pre svoje sny a tým sa rozkrádate
Ešteže vás nemôžem odsúdiť lebo vás milujem viac ako vy nenávidíte mňa
A preto sa chcete so mnou iba milovať (vaše podvedomie súdi milovaním alebo
odmietnutím?!)
Alebo... konečne raz konečne vo mne vystrie ruku a bude načúvať ako sa pije víno
osamote
Pred zrkadlom cvičíte svoje tváre a pýtate sa: tak komu čo povedať?
Keď tamten vie tamto a henten len hento
Je mi z vás zle S radosťou za vás pregrciam celú noc
A potom keď ma stretnete na „nebeskej bráne“
Budete mi chcieť ukradnúť „podpisové právo“ (etika a morálka už dávno neovláda
„modernú spoločnosť“)
Našťastie pre všetkých také sa už nekradne hlúpučkí**

From: H

To: Ľuba

Prečo neverím ľuďom okolo seba?

**Je ťažko veriť tým ktorých miluješ viac ako oni teba
Je ťažké hovoriť k nim ústami tvojej vlastnej pravdy lebo ju hneď zneužijú v tvojom
neprospech
Ale tak už to chodí ako keby sme boli stále malé deti
Tvoj charakter môj charakter ich charakter**

**Pozerám sa im do očí a vidím samé prehrešky medzi mojim priateľstvom a ich
priateľstvom
Dávam im stále viac a viac a oni na mňa už iba ukazujú prstom
„ten sa zas zbláznil chudáčik“
Ale neplačem a snažím sa nestonať len snažím
No už som aj plakal že vo mne nik nevidí to čo vidím ja v druhých lenže oni si
vyžadujú rešpekt a poslušnosť a chcenie „mať viac“ „mať viac“ 2x vlastniť a hýbať
dejami stále a stále dokola – tak prečo by som mal veriť ľuďom okolo mňa keď oni
tak zúfalo nechcú veriť v seba?!**

Je ťažké myslieť na teba a nevidieť tvoju bolesť dievčatko

**Ženy majú jednu jediná sekundu spoznať a zachytiť muža keď vstúpi do miestnosti
„Toto je on ten čo bude hýbať mojimi dejinami“**

A čo sa im za to dostáva?

Opovrhovanie moc a sláva

**Poníženie a pošliapanie ich „dudlíkov“ ktoré prechádzajú z jednej strany úst na druhú
medzi tvojim vetrom a medzi tvojim odfúknutím**

Toľko som veril na lásku až som jej uveril pod ťarchou vlastného osudu

Niekoľko ma vykúpil do neba tejto lásky Ľuba si to ty? alebo len ďalší démon samoty môj
démon zlomeného srdca

Srdca ktoré láme „moderná spoločnosť“ v každej žene ktorú stretnem

Niekoľko mi daroval príliš veľa za príliš málo za jedného malého človeka ktorý stále bojuje
a často ešte nevie že aj bojovať sa musí len a len úprimne

Pretože vo všetkých bojoch raz vyhrával zámer lásky

Teraz to však už nie je dávno pravda

A ten kto spozná silu a pravdu a právo lásky

Nesmie byť viac zosmiešnený pred mocou a slávou sveta dievčatko moje kamarát môj
priateľ a láska moja sa konečne zhmotnila do teba

Zostávam naveky v tebe Ľuba (žena osudu muža)

17.4. 2007

Invitácia pre ďalšie dievčatko

Továrň na sny prišla aj na Slovensko

Všetko sa začína ukradnutím a vysvätením

Niekoľko ťa položí na oltár a očakáva poslušnosť

Niekoľko ťa vysal a že si sama sebou?

Ako sa pohybuješ v snoch ktoré ti už nepatria?

Invitácia pre slepých je vždy najkrajšia

Lebo im to môžeš vymodelovať podľa tvojich očí však?

Povedala si si že privedieš k vedomiu ďalšieho muža

A jeho poznanie ťa zaskočilo niekde v strede tvojho kruhu

Toľko otváraní toľko vrážd keď zase ktosi čosi nepochopí a ty vstávaš so svätou vodou na
čele

A chceš mu pomôcť odznova

A chceš mu ukázať že láska nezanikla v továrni na sny

Bys space invitace do kapsy

Nepoznaná a často zneužitá citmi

Tak komu patria tie city v tejto invitácii?

Sell in alebo sell out

Vykúpený alebo len kúpený

Kebyže v tomto tak veľmi nezáleží iba na tebe

Bolo by ľahšie žiť v nevedomosti a plniť príkazy ako najmilovanejšia bábka

Ktorá je vystlaná zlatými pilinami

Boh sa nezahráva až tak kruto ako sa zdá

Neponúka otravy tým ktorí sami držia svoje opraty

Ale má pochopenie aj pre neskrotiteľných

Ved' im ponúka náruč a stále ich skúša s láskou ktorá sa mení na skúšku 211 charakteru

Koniec hry realita zostala (Nenávist')

Nie som ten zostáva
Ani ten čo sa spovedá
Nie som ten čo vie
Nie som ten čo sa o niečo hlási
Obráťte svoje kríže
Máte ich naopak

Povedal som pravdu a zo zrkadla sa ozval smiech
Tu aby sa človek zbláznil aby bol pochopený
„Ukradla si čo si mohla ukradnúť“ (ak spochybniš lásku bez viery zostáva len nenávist'?)
Môj posledný sen
Môj milovaný román rieku (ako každé bytie túži po zachytení...) v ktorom sa spovedám ale
spoved' nie je zase raz vypočutá

Zahrám si ruskú ruletu dnes večer
Aby som neodišiel naveky odídem nachvíľu
Neprijal som nič viac ako bolo odmietnuté v priamom prenose

Všetko čo máš nie som ja
Tak kde je tvoja láska?
Budem sa smiať a budem sa zotročovať zase odznova lebo Boh ma opustil
Som muž ktorý bez lásky môže len kopírovať všetky tie mŕtve duše ktoré stretne
Poďakujem sa jeho sluhom
Poďakujem sa jeho zloduchom
Mier duše nebol nastolený ako sa očakávalo už po nespočítateľné množstvo síz ktoré
zostávajú odznova uzavreté v mŕtvom chlapcovi
Neprišla si po mňa
Tak nech je zabudnutá... láska vo mne sa nepokúšala o nič viac ako „ja“
Nech si otvára tých ktorí jej za to stoja
Prosím zabi ma už to viac neznesiem na tomto otravnom svete
Nenarodil som v správny čas len škoda že je to iba veta

Stratil som srdce opäť a opäť mi musí dorásť
Tak nech už nedorastie
Znásilnila si ma zvnútra a že sa muži nedajú znásilniť?
Ak by si nebola tak krutá cítila by si lásku aspoň k človeku
Stal som sa tvojim zlom
A radšej sa stanem krížom iba sám pre seba
Ukrižujte ma keď nič neviete
Ukrižuj ma keď nič nevieš

Čítal som všetky knihy ktoré si čítala
A počul som všetky tvoje modlitby
A cítil som tvoj parfum
Teraz už chcem iba bohapusto masturbovať s mojou dušou
Moja láska odchádza s hrdošťou bojovníka ktorý sa nemá pýtať za čo to vlastne bojoval
Už viac žiadne ženy ktoré chcú duševnú cestu alá Stephen King Telá a pošvový kal mi
prečítajú 13 kapitolu z písma
Už viac žiadne pokusy hrať sa na spisovateľa alebo duševného milenca

Ak nik nevie čo ponúkam nech idem do pekla tam sa aspoň nehrajú na úspechy ducha
Tak kde si Lucifer Sam? Aj ty patíš Bohu len ako ja a zdá sa že sme až poslední na rade
Spam zavítal do mojej mysle a vykradol nádej a posolstvo a proroctvo
Maps mi zvieadlo lásku a ja vidím jej mapu nie jej srdce
Bože prečo mi nedovolíš milovať ako sám miluješ?!!
Takže na život a na smrť? Veď tak to bolo vždy
Nikdy som sa celkom neorientoval na samovraždy Tie už dávno vyšli z módy
Slobodná vôľa bez lásky nie je slobodnou vôľou
A všetky média budú oklamané ako nikdy nebudú kamenné
Nieko zabudol privrieť dvere do neba
A zdá sa že vpustili nesprávneho človeka
Teraz ho už nemôžu vyhnáť
Teraz ho musia skonfiškovať zvnútra
Lenže ja ťa milujem ty jedna nevernica na ľudského ducha
Milujem každú ktorá sa poddala realite
Milujem Ivanu a milujem Luciu a milujem Soňu
A tak ich znovu vyzlečiem dnes v noci ako Egyptské kráľovné ktoré zostali uväznené
v nepochopenej realite
Budem spomínať na brata Casanovu pretože aj jeho odsúdili za voľbu odísť si to po
Desolation Row

Nerozumiete a budem sa vám smiať
Budem sa v tom neb-y-i pravidelne ohovárať
Som viac vami ako vy sami
Tak teraz k tebe prídem nech sa už voláš akokoľvek
Nemám sa kde sťažovať preto sa vystavím v ZOO ľudskej duše
Moje šialenstvo je taká silná bolesť že aj tá pravda sa v ňom stáva šialenstvom
Tak kde je kto si?
Vyondím sa na vás
Napľujem na vaše pôrody a smútok zo sociálnej choroby
Už mi nikdy viac nechod' na oči ak ma nemiluješ ako ja teba že duševná láska? Ale prosíím
Ťa...
Zbláznil som sa celkom slobodne čo ty nikdy o sebe povedať nemôžeš
„A Adam hovorí Eve:“
Stala si sa zajatcom lebo si sa chcela hrať s mojou láskou
Lenže čo je večné sa nedá oklamať ani zmanipulovať

Pomôž mi
Dostaň ma z pekla
Prosím
Už to viac neznesiem
Ja... zomieram ako osol ktorý sa odmieta hýbať lebo pán si zobral nesprávny bičik a bičuje
akoby bičoval ďalšie zvierá v Ježišovi
Láska
Je koniec lebo neverím na tretie životné šance neverím že niekto ako ty by mohol opätovať
to čo cítim lebo sa to nedá zhmotniť do ženy
Ach
Už to tu nevydržím

Nikto tu neprotestuje bez príčiny? Nieko tu protestuje bez príčiny?!

Rozprával som sa s Dostojevskim
Pôsobil ako unavený a zničený muž
Nedal však žiadne povolenie

Také povolenie dáva iba Boh alebo Dostojevski sám
Boh nie je koncept ak čítaš Idiota s otvorením srdcom
A zomrel Dostojevski bez lásky?
Zločin a trest
Keď to prehliadneš skrz na skrz hrozí ti strata súdnosti
Už som unavený
A ty sa mi posmievaš ako otrok Otroka
Nesúhlasím
Neupísal som sa oku kondora ako ten čo nevidí do vašich srdc
Nie som muž čo vidí Božím okom hoci také oko je vlastne v každom z nás
„Osud alebo náhoda radšej ži v realite...“
Ale v mene lásky ktorú cítim ťa milujem

Som údajne príliš zahľadený do seba
Nechápem ako mi to môžu povedať tí najbližší
A ono to je urážka
Opäť nik nevie kto som
Sa hanbite generáli bez bojiska Potrebujete nejakého vojačika ako prekonanie vašej
osobnostnej krízy?
Chcete sa sťahovať zľava do pravda alebo do práva alebo doprava
Hanbím sa za vás
Čo som komu urobil že milujem ešte i vás?

Potrebujem prvé objatie od niekoho kto si ma nekúpil
Kto mi pomohol a kto má rád všetko čo som a prečo som
A viem že sa toho dočkám iba ťažko
Lebo to čo som videl ma ešte viac ponorilo do otázok o láske a Bohu a smerovaní čohosi čo
už na prvý pohľad má smer ktorý ignoruje vyšší princíp z oboch strán
Sám a zase iba sám
Je tu vôbec ešte niekto taký ako ja nech aj žena... .. Ste zneužili Ak ste zneužili Budete
zneužití
Viem že ma miluje historické bytie v jej očiach:
„Radšej budem slúžiť Bohu láske ako sa nedozvedieť že som slúžila len vlastným démonom
zlomeného srdca... len moc a sláva a nič sa nedozvieš“
a..... Neviem či mám plakať viac keď ju vidím alebo nevidím
To nie je krása stvorená pre ľahké prežitie vôkol precedených más
Znova som prehral a stále prehrávam Nikto mi nepodá ruku aby som viac nestál v
ofúknutom
Toto je odznova o mne lebo cítim že som stratil oveľa viac ako som sa snažil dať
Máš pocitové väzenie? že som urobil moju „svätú chybu“ a miloval som a milujem a RE:
„Lenže môžem milovať iba podstatu tvojej bytosti... podstata sa však stráca v otrokárskych
spoločnostiach... Dať sa celý iba raz aj tvoje srdce je len jedno hoci láska ponúka večné
šance... takže dve srdcia a emocionálne previazanie... alebo vo mne zaveje: nikdy...
neprenikneš... do mojej duše... a nikdy neuvidíš moje nahé telo... Ale to ženy ktoré milovali
príliš veľa za príliš málo už nepochopia Ach nech sa mýlim!
Na rozdiel... ..
Ale kedy to už nastane kedy to čo mám vo vnútri sa stane kamenným pre môj výkrik do tmy
jej bielej lásky jej bieleho osvietenia jej bieleho presvietenia mojej bytosti
„white light/white heat“
...k niekomu to preniká len pre lásku ktorej nešlo a ani nepôjde o smrť a výsmech chcem ťa
chcem ťa láska bioláska... a kašlem na to že sa údajne definujeme cez smrť a že keby
nebolo smrti... že že že sa nemáme vlastne o čo snažiť... neverím... na takéto slová... aj
keby som bol nesmrteľný... láska by mala väčšiu cenu ako by mala moja nesmrteľnosť
Všetky tie sociobiologické skupiny... ktorými často sme
Láska dvoch je nad nimi

Len slepý pokoj ktorý sa núka keď sa vrátiš z práce... a fantasmagória duše... chceš byť len ďalšou štatistickou nehodou?

Splniť spoločenskú zmluvu a mať pokojný spánok?

Nie nie nie

Kde je všetko čo cítim a vždy som cítil?

Kedy sa už moje city vrátia aj ku mne aby mi dodali silu byť sa s realitou ktorá je každým dňom vypasenejšia a teda viac-menej vzdialenejšia od vypaseneného spasenia?

Ľuba Žena kde si? Potrebujem tvoju pomoc Potrebujem ťa zrejme viac ako ty mňa

Niekde v sebe to cítim

Mám oveľa väčší strach zo samoty ako z toho čo príde lebo som sa zahral iba na bielu myš v bludisku neporaziteľných vládarov bez vlády ducha

18.4. 2007

Oklamaný a oklamaní a pravdiví a pravdivý

Poplakal som si dnes v noci nad ostatnými klamármi a znevažovačmi osudov

Pečeň sa stratila a takmer som vykrvácal

Ale ráno som stratil vieru v nehodnotno medzi nami a prijal som všetko čo som tak dlho odmietal

Prijal som ho ako St. Augustin a nepovedal som ani jedno slovo len ako Sv. Augustín

Potom som sa rozprával o spení sveta a rumázgal som o sto šesť Zostala mi iba jedna

koruna ktorú som v návale toho šťastia odhodil do Dunaja

Prijal som ho ako ten čo sa už nemal prečo otočiť

Takí sa neotáčajú na svetský príkaz

Pozrel som sa do vašich tvári aspoň na chvíľu ako poloboh nepravdy a klamstva

A potom som uvidel ešte viac namyslenosti ovládania moci a výsmechu

Smial som sa a bol som arogantný lenže vy ste boli viac

Zaslúžite si pokračovať odznova

Zaslúžite si viac ako nezásluhu a opojenie zo sna ktorý vám prekrvácal pomedzi všetko čím ste chceli byť

Tak stále si vymýšľajte a ponížujte

Nieкто to aspoň raz uvidí

Len úprimnosť spasí všetko čo nemáš

18.1. 2007

Overtúra 2007 č. 211 19 20 Ambulance a Vlajky č. 7 (každé číslo má zmysel... ibaže by nemalo ☺)

Predsa len sa dievča ktoré predpovedá šťastie stalo šťastným a slnko ktoré svieti pre jej vlajku č. 7

Začína byť pripravená na výlet po zjemnenom a nasýtenom kolobehu o všetkom čo sa stalo (v histórii ktorú diktujú víťazi ale cítením precítiš históriu nad všetkým...) zásluhou úprimnosti krásnym ako Marianne Faithfull keď po prvý raz spievala As tears go by

Tamto bytie sa nadchlo a nový profesor (vlastných citov... citov ktoré patria otvoreniu stvorenia v tebe ak ťa neodfúkne láska ženy) ...našiel niekde v brade ktorú prijal vyjadrenie: Spievaj ak máš čo v speve ponúknuť a nezáleží či ťa bude počúvať len tak vták sediaci na okne „aj vták sa vie za teba pomodliť vo svojom speve“

Miluje Milujú Miluješ ak máš prečo milovať so všetkým čo k milovaniu... .. by si mal obetovať
prijať dať odovzdať posunúť presunúť potiahnuť (nezabúdaj... láska môže pominúť ak
nedokážeš odpustiť sám sebe) Tomu milovaniu položiť pred nohy ako princeznej ktorá sa
najsťôr pozrie do očí

Pravda o nesamote zastala pred i za tebou štyri smery tak ktorý je správny pre ducha vášne
A až po prijatí do klubu vášnivých len ako človek musí byť iba vtedy Ťa precítim ako ženu
Rozprestriem Ťa na prikrývku a odtlačím si tvoju tvár aby som nezabudol na dušu ktorá sa už
znázornila vo mne často celkom neočakávane

Všetko o čom som sníval som už zahodil k tebe pod tie nohy lebo si sa mi najskôr pozrela do
očí

Viem že o láske sa môže snívať celkom beztréstne ale tak Ťa sotva stretne ak o nej nesnívaš
aspoň trošku scestne počestne a intímne zároveň v rovnosti medzi mužom a ženou vo vede
lásky sa nehrá na výskum len na úprimnosť a vzťah medzi sebou a tým druhým
v ktoromkoľvek poradí

...len keby ženy v otrokárskejších spoločnostiach nechceli muža vystaviť skúškam... či vydrží
v mene ich rodenia čohokoľvek súboj Faust versus ich Mefistoteles

19.4. 2007

Pravda ako overtúra

Mám rád čierne skrinky v lietadlách

Ľudia si myslia že keď dačo ukradnú že si s tým poradia

Že ide o moc a peniaze

Že ide o viac ako znesieš

A potom keď zistíš že je aj niečo viac ako znesieš

Na chvíľku jednoducho musíš zostať stáť sám

Áno tak znesieš to?

Dobre si slobodný a veríš že aj tí ktorí sa o duševnej slobode nikdy nedozvedia

Tak: budeš tu aj pre nich?

Re:

Toto je pravda ktorú znesieš toto je pravda ktorá už nemá odpustenie

Toto je pravda ktorou si stal nielen pre seba

Ale aj pre ňu

Pre neho

A zároveň chlapče aj.. konečne raz konečne i pre toho leva v tebe ako čohosi čo stále
smrteľne kúše

Čierni ľudia sú všade

Len niekedy je ah černochoch výrazne biely až tak „obelujúco“

Niekedy aj Korán oslobodzuje keď pochopíš že sa dá čítať aj niečo iné stále niečo iné

A Bhudgavadgíta je iba snom v realite

A realita sa stáva tým čo práve vyjadruješ

Pravda ako overtúra

Pravda ako čierna skrinka v lietadle ktoré sa stratilo nad „Bermúdskeým“ trojuholníkom

Pravda ako ovca ktorú si stretol dnes ráno

16.4.2007

Pravda na predaj I.

Nieko otvára dvere len z lásky
A opäť všetci do jedného prostredia
„Čo to má byť?“ (pýta sa muž a žena ktorí nikdy neobjavili ducha svojej lásky...)
Takýto nesmie byť milovaný
Nemá v sebe vôbec nič božské všetko znesväťí všetko nám ukradol
Lenže... ak by ste mali pravdu boli by ste väčšími ako ste a nikto by vám neustále nekradol
ruže tri sekundy pred vykvitnutím
To vy tí ktorí sú najbližšie to vy ste najväčší klamári
Lebo nevidíte že aj láska má svoje bohyne a svoju pravdu

Nieko otvára dvere len z lásky k sebe samému
Takému nebude otvorené: neprecíti... – ech Heidegger ty ešte aspoň vieš stáť rovno pred
zrkadlom
Ktoré si aspoň raz zhmotnil do seba

Ľuba
Otvorila si mi dvere z lásky
Ako by som ich za sebou mohol pribuchnúť
To ma naozaj nemiluješ aby si nevedela že toho nie som schopný
Pretože tie dvere budem držať otvorené pokiaľ ma tí klamári nezabijú – iba pre teba

16.4. 2007

Rozhovory s ďalším novovekým idiotom I.

Volal som sám a počul som sám
Chcete aby som zaplatil
Príďte si po mňa keď neveríte na talent a vôľu človeka

Miloval som sám a ponižoval som sa sám
Znásilňoval som sa sám a kradol som sám
Vymýšľal som si sám a niesol som dôsledky celkom sám

Zamiloval som sa celkom sám a bol som ponížený a zavádzaný celkom sám
A aj napriek tomu som stále milovaný (Ježiš miluje aj kurvy ducha)
Pretože to cítim

Chce sa ešte niekto dohodnúť?
Nič som nepodpísal a nič som nesľúbil
Povedal som iba jedného dňa svojmu Otcovi (všade ho nájdete ak hľadáte... je ukradnuté či
vchádzate do bordelu alebo do kostola)
Ale áááááno ponúkam len pozorovací talent a že som ho ponúkal ad acta

Tak si ukradnite moje ja a moju veľkosť v malosti ktorú som si vysníval ako obranu a môj
intelekt moju lásku moje niečo väčšie ako niečo väčšie Vaše

Modlil som sa sám a pykal som sám za nepravé modlitby
Za klamlivé modlitby
Za rozpad osobnosti za všetok fet za všetku nedôstojnosť za všetko čo som mohol milovať
a nemiloval
Ale nebál som sa vás bál som iba seba čo to neviete pochopiť?!
Som ako vy len si to viem priznať

Semiš a myš

Pozrela so na mňa aby mi vykastrovala dušu
Prevrtala ju magnetom otrokárskej schizmy nového storočia
Sme v ďalšej novej dobe a sme iba ďalší preverovaní v mene zákona o bytie nebytie
Hra sa zďaleka neskončila ako sa mi zdalo dnes pri pohľade do očí na obede – do očí
každej ktorá stála za hriech ktorý nemám ako zaplatiť
Za hriechy sa platí tvojim životom ak o tom nevieš ľutujem ťa
Keďže ma už ktosi významný posielal na cintorínsku a želá mi budúcnosť v cechu pravdy
šialenstva bez asimilácie a milácie a milovania a... a... a... iááá
V cechu bezdomovcov síce bez kurátorov a strážcov sociálnych hodnôt (ako na dlani blázni)
Ale bez žien detí milovania sexu peňazí moci slávy speňazenia do sneženia priateľa kuki
kuk
Kadeti kadeti ste nesmierne „prekúknutí“ ľudia Pridajte trochu Opäť sa nudím

Láskavo sa k vám chovám snažím sa skrývať inteligenciu ako ste ma naučili a správam sa
ako šialenec ktorý nemá kam utekať ak on sám je únik keďže inak sa tu FUCK nedá prežiť
a vy mi vyčítate všetko čo ste ma naučili vďaka všetkému čo ste dovolili lebo ste mali
dovolenie? HA?!

Ak by som vás nemal rád a ak by som vám nerozumel...

19.4. 2006

Správa odložená ad acta

Zobral som jej kríž a položil som si ho na srdce
Kríž sa zmenil na posolstvo v mojej hlave:

Rob si čo chceš pokiaľ naozaj za to stojíš chlapče
Ty si ten ktorý na rozdiel od ostatných neprijal našu hru na slepcov a pážatá
Právo je v osídľach moci a slávy
Právo je pomníkom akejsi nedonosenej princezny

Klauni sa na mňa smejú ako odhodení piráti ktorí si znova a znova obhájili vlastníctvo svojich
ach „údajne nemorálnych“ lodí lodiek črievičiek a iných pičiek
To len oni mi pomáhajú prežiť medzi tými ktorí sa hrajú na levov so zubami oviec
a ošípaných
Och ako hryzú musím sa smiať musím sa im smiať a len pre samotnú gilotínu tejto
rozprávky moje zuby leva poctivo schovávam

„Učte sa detičky a snažte sa aby sme vás prijali... podľa spoločenskej zmluvy vás
vykastujeme“

Málo čítate

Málo viete a hráte sa na to že tí ktorí vedia: vedia menej

Hanba vám na stokrát no tisíc... to by bolo preda len priveľa

16.4. 2007

Ten kto prekročí Prah Ide od začiatku spätne a spätne na vrchol

Láska

Pusti si Dylana a Highway 61 Revisited

Láska počúvaj modlitby za všetkých ktorí neboli pochopení s čestnými úmyslami
Je ich veľa veľa veľa
A potom si položíš otázku:
Naozaj?
Je tu vôbec ešte niekto nepochopený v jeho nepochopení?

Láska
Pusti si Reeda a jeho Berlin
A rozmýšľaj čo všetko môžu spôsobiť diamantové psy v ženách ako aj v mužoch

Láska
Prečítaj si Moc a Slávu
A potom azda vletíš do jeho myšlienok o zápas: pokračovať alebo zabudnúť

Všetko som ti dal
Tak dáš mi všetko?
Lenže... čo je to všetko
Tvoj obdiv?
Tvoj večný úsmev
Tvoje večné slniečko
A čo keď mesiac má to svoje veľké haló?
Alebo je iba odrazom slnka v ponímaní točenia Zeme za pravdou a proti pravde

Láska naozaj som dal všetko
A niekto medzi nimi stále protestuje ako pojašený baran
Som lebo som a budem lebo budem ako som bol doteraz

17.4. 2007-04-17

L'uba bez čísla a venovania L'ube (keď sa jedna žena stáva všetkými ženami okolo teba)

Sadni si ku mne Budeme sa spolu rozprávať
Povieme si príbehy o našich bratoch a sestrách ktoré uviazli v snoch viac ako bolo potrebné
Povieme si príbehy o vojakoch ktorých zabili ako mudrcov A povieme si o osobnom pekle
ktoré má toľko nepriateľov až je to nemorálne a nenormálne

L'udia veria rozprávkam a príbehom viac ako všetkému čo sami dokázali
L'udia sa vysmieávajú iným ľuďom a teraz už nemajú kam ujsť
História sa ich na nič nepýta lebo už dávno prestali odpovedať
Odpovedať láskou poznaním svojim rozmerom povedzme že slepým rozmerom ak už
nevidia

Nebo a peklo a raj a stále môžeme diskutovať kde to vlastne sme?
Alebo či ešte vôbec sme ak predávame to čo sme predať nikdy nemali
Môžeš prísť o životnú lásku
Môžeš prísť o dušu len ti to tu nikto nepovie
Radšej si prečítaj príbeh Gideona...

Teraz ti už nemôžem klamať do tváre
Ak sa zabijem budem to iba ja sám A práve z toho ide strach
Našťastie Sú slobodné voľby ktorým verím viac ako sám sebe

Lebo verím na lásku k tebe celkom odovzdane možno trochu márnوترatne a možno aj z časti ako muž v človeku... veď vieš..

Sú muži ktorí bez lásky len paberujú...

„Lenže láska sa v modernej spoločnosti musí zaslúžiť...“

Ach Bože

Tam kde sa dvaja modlia za ich lásku by sa mohol aspoň raz narodiť ďalší človek ktorý cestu v láske nevzdá v strede cesty

17.4. 2007

Všetko čo tečie tečie len tak ako chceme

Ďakujem za také čo vidia keď ty už nevidíš

Často si myslíš že už niet čo vidieť

Ale prichádza to práve vtedy tak si pretri oči prichádza nebeský posol ktorý nemá v láske samotu

Samota sa ešte ako tak dá zniest'

Osamelosť je tragédia však?

Izolácia je veštec a zabíja ešte statočnejšie

Skutočnosť nie je tým za koho sa máš

Poraz všetko čo ti zatvára oči

Poraz všetko čo ti útočí na lásku

A nadýchneš sa akoby si práve objavil tú možnosť: len tak sa nadýchnuť a byť v tom sám práve preto že už vieš dýchať aj s ostatnými

Len im v tom nádychu len im v tom láskyplnom stisku poznania podaj aj viac ako znesieš:

Niektor predsa len a predsa len vydrží aj s tebou

Len s tebou by som sa mohol porozprávať o tom kto som

A že som sa už rozprával statočne

A že som si až takmer nasilu držal oči otvorené a zľahka otvorené a zľahka otvorené tebou a otvorené vyslovene iba pre teba

A potom si ich podržala ty oči očami a oči pre oči – oko za oko zub za zub v láske to platí dvojnásobne: len to čo precítiš cítiš spätne v tom čo vidíš...

Ešte jeden dotyk a už nemám kam odísť (aspoň dnes)

Vysoké hry politikov a pážat post-moderny a ost-moderny

Dáma s hlavou obra zlomila služobníka driekom schopnosti byť sama sebou

Bojovník odhodil svoj oblek kormorána a zostáva pod hladinou aby lepšie porozumel rybám ktoré sám loví

Odíď a príď vzápätí

Miluj a pomiluj ako miluj dievčatko

Nie všetko sa dá pomilovať ako sa miluje a v tom je vyjadrenie samoty a nádej že všetko sa dá predsa len pomilovať samotným milovaním

Otvoril som sa pre tvoje náušnice ktoré nevidím

Otvoril som sa pre tvoj výstrih v ktorom som už bol ako heroik a cynik romantiky

Vyzleč sa ak už nie si vyzlečená

Čo by bola škoda

Niekedy sú oblečené telá tak krásne nahé až z toho píšem nové „básne“

Prechádzať sa po tvojom tele a byť oblečený nahosťou každého skutku v tom dotyku

Umyť sa a umyť ťa predsa len aj z recesie umývania dvoch tiel zároveň
Bud' mojou milenkou duše a stanem sa svätým – tvojím mojím cítením - len pre tvoju lásku
Nič iné a nič menej v niečom inom
Iný však nebudem som len sám sebou ako som sa narodil tak aj umriem

Krúžim okolo teba a som celkom blízko zosadnem ako sup lásky a nádeje ktorý nikdy
nejedol živé mŕtvoly...
Pretože viem že ma nakoniec odveješ moju myseľ...
Roztiahni perute a prijmi syna ktorý drží zobák tomu supovi aby náhodou nepovedal čo
všetko sa dozvedel pri rýpaní do živých mŕtvol
Prijmi muža ktorý priveľmi neverí na odkaz muža ak.. ak.. používa iba svoje ego ako proces
zosmiešnenia najväčšej priam extrabytostnej nádeje

Dýchaj vo mne a dýchaj len ako dokážeš keď dosahuješ všetky orgazmy z poznania a zo
sebaobetovania
Ty si otvorená pre prežitok ktorý radšej nemá meno aby si sa stala Júliou
A Shakespearom zároveň
Keď Júlia písala jeho perom
A keď Rómeo umrel jeho rukou len jeho rukou..
Ty si láskou ktorá je sama horou Karmel
Ty si tá karmelitánka ktorá spasí muža keď je hladný vo vlastnom svete
Si vyslobodenie bez nároku na oslobodenie čo je šťastie a pochabosť zároveň
Ty si všetko čo dávam von aby sa späť navrátilo a bolo bytosťou odpovede na všetky otázky
lásky
Ktorá nemá viac rozmerov ako samotnú lásku
Čo nie je nóvum čo nie je sérum je to iba láska ktorá ponúka viac ako unesieš pokiaľ si to
vytiahneš ako Esovú kartu pútnika bez mena
Toto je láska a toto je proces lásky Tak si to užime pokiaľ môžeme aby sme sa nestali
kamennými v modernej spoločnosti ako sluhovia iných sluhov
Nenechajme si odísť anjelov lásky
Nenechajme si zobrať precítenie
Inak sa staneme - iba sami iba sami: samotným procesom všetkých lások ktoré sa
nedokázali oslobodiť z tiesne alebo samoty alebo vierovyznania bez precítenia
Toto je iba láska menej sa neponúka a menej sa neobjavilo na trhu asi ešte nikdy (ako
a pokiaľ si pamätám)

Posledná a tým prvá od konca

Všetko odišlo a moria sa vyliali späť do všetkých „kalúž“ mlák ktoré musia byť zabudnuté
pred Bohom šťastia ktorý obchádza Boha dažďa ktorý každý deň obchádza tvoju dušu ako
náhľad kam až môžeš zájsť bez naplnenia „kto som“
Kto som Milan? Pýtam sa a nepoznám odpoveď ale viem že som bol blízko pri pohľade do
jej tváre
Uvidel som sa v nej
Uvidel som sa v zrkadlách ktoré mi nastavila ako skutočná legenda môjho citu prežiť ako
veľký malý človek
Odchádzajú pravdy a nepráva Odchádzajú za lepšími a výraznejšími mužmi a priateľmi
ženami a študentmi
Tvoja tvár je ako pieseň ktorá už bude trvať naveky či s bolesťou tých ktorí sa nemohli napiť
ktorí sa nemohli pozrieť na umelecké dielo krásy pre ktorú by maliar musel vymyslieť novú
kompozičnú stavbu
Nikdy som sa na teba nechcel pozrieť tak ako som sa pozrel
Objal som ťa citmi a nepýtal som sa
Bol som násilný
Bol som nedočkavý

Bol som vyplašený a bol som vyhnaný do hôr ktoré som zatiaľ nezliezol

Re: „Ak by som mohol poznať všetko čo v tebe vidím a bojím sa že to nik neobjaví“
Všetko je súdené Všade sú ľudia ktorí pochopili každý drink ktorý vypili lebo sa už nemohli
zniest' vo večnom prižmúrenom oku
Spoznal som lásku z tej odvrátenej strany a už nemôžem protestovať voči tým ktorí ju
spoznali z tej strany... privrátenej či prevrátenej
Už sa nemôžem smiať akémukoľvek boju o naplnenie snov očakávaní a zdieľania hľadania
v našom hľadaní ktoré zostáva napriek všetkému stále nepovšimnuté
Aspoň ešte raz ťa uvidieť predo mnou a vypočuť si všetko čo nemôžeš povedať Daj mi ešte
raz tvoje oči a ja poviem čo vidím Tak ako dnes tak ako včera
A potom môžem odísť z Ríma

20.4. 2007

Bonus:

**Zabávam deti, ktoré už dospeli, ale boja sa rozbiť atóm vodíka bez jeho rozbitia
(ďalšia „alegória“ na vzťah muža a ženy...):**

Rozprávka o malom veľkom vodíku, ktorý raz nazvali „Hydrogénium“:

Predstavme si atóm, ktorý by vystihoval celý náš život ako filozofiu všetkého o všetkom.
Hm, keďže som povedal, že budem písať pre Deti, musím sa hneď na začiatku opraviť:

Bol raz jeden vodík, ktorý mal všetko jedno. Jeden protón, teda jedno jadro... A ten protón si
v ňom nažíval ako krokodíl bez rýb. Ale keďže dosiahol šťastný detský sen, byť krokodíлом
a pritom nezabíjať ryby, musel sa predsa dajako zabávať. A že on, chlapec nešťastný (alebo
práveže najšťastnejší zo všetkých protónov okolo) si vymyslel takéto hry:

„Och, Bože, mne sa nechce byť navždy len tak uväznený v jadre podľa všetkých tých
statických teórií všetkých múdrych pánov...“

„A tak sa budem hrať... lebo... ja... malý to protónik v najmenšom atóme zo všetkých, ja som
predsa som aj tak silný chlapík.“

„Mám svojho brata... Je to zvláštny brat, lebo si to každodenne obieha okolo mňa
nespočetne veľakrát, až sa zdá že stojí... No rozprávať sa s ním nedá, veď je to môj verný
elektrón. Pán, malé decko, elektrón, neposedné to zvieratko.“

Elektrón medzi tým počúva a myslí si svoje, hoci svojho brata nesmierne miluje:

„Nie som decko... Som najsilnejší so všetkých, mierne nedocenený... Ale aj ja som vodík.
Tak prečo na mňa toľko zabúdate? Ľudia? Zvieratká? Planétka Zem?“

Faktom je, že ten elektrón je docenený až-až. Len o tom nevie, lebo sa stále točí, len ako
Galileo kričal... No, elektrón si aj tak bude vždy kričať po svojom:

„A predsa sa točím, aj keď neviem prečo. Asi to tak musí byť.“

Protón sa začuduje, pretrie si atómový pot v podbrušku antihmoty, ktorá stojí na druhej
strane

Pyramídy pravdy, len ako Hádes v starogréckych bájach a mýtoch.

- Ako to... že počujem hlas môjho mliekveho brata, ktorý doteraz neprehovoril ani slovo. Čože sa to stalo?!
- Bože, my sa počujeme... Braček protón... ako je to možné?!
- Neviem. Ale je to krásne! Nebyť sám... práve vtedy, keď už niet iného rozsudku ako byť sám. Navždy ťa počuť, braček, sestrička moja, elektrón môj bytostný.

A zatiaľ čo sa v atóme Vodíka vedie prvý dialóg života tejto planéty... V rovnakom čase a na rovnakom mieste sa hompáľa vedro, plné odparujúcej sa vody, v rukách starého námorníka, ktorý nikdy nečítal Hemingwaya.

Škoda, stavec a more sa lepšie opakujú s poznaním ako bez poznania.

- Prichádza láska! Prichádza Antarktída! – kričí nič netušiaci stavec-námorník na starej zaoceánskej lodi, loviacej veľryby, lebo Nórsko si to môže dovoliť, veď má svoje kráľovstvo na Zemi (irónia, samozrejme... ibaže by veľryby chápali ešte aj harpúny v ľudských rukách).

V ruke má stále vedro teplej vody, vody, ktorú kuchár, pijúci rum od rána do večera ako odpoveď na všetko, použil, aby námorníci jedli, aby raz mohli uveriť, že každá loď zažije len toľko búrok, koľkým veria samotní námorníci.

Námorník s myšlienkou na ženu, ktorú kedysi miloval, ale musel ju opustiť, lebo sa bál... áno, bál sa ju pochopiť, tú hĺbku a pravdu ženskej lásky ako stvorenia, ktoré vyslobodzuje zajatcov z púte na Zemi... Tak ten námorník bezmyšlienkovito vylial vedro vody, plné atómov vodíka a tým aj molekúl vody.

A vedro vody narazilo na ľad v púti po ľudskom poznaní a objavovaní... na ľad odkazu Antarktídy ako bájne Atlantídy.

Antarktída, taká veľká zima, až mrzne cit v námorníkoch...

Antarktída, vyslobod' aspoň niekoho, aspoň niečo... A Antarktída sa nadýchne, zhmotní svoje vedomie do ďalšieho zázraku:

Ako letí náš malý a večne nepodstatný atóm vodíka s diskutujúcimi, milujúcimi časticami v ňom, ako si letí mrazivým vetrom až k Ľadu, veľkému a nesmrteľnému ľadu, zrazu dopadne, a STANE sa zázrak, po ktorom večne osamelý protón a elektrón snívajú, len si to odmietali priznať čo len v snoch:

Nastane taký veľký energetický výkyv medzi teplotou ľadu a teplotou vody, ktorá naň dopadá, že sám veľký ľad, preveľký to ľadovec, sa zľutuje nad osamelosťou našich dvoch častíc a splní im sen len ako Boh vody, Boh vodíka:

Keďže mínus priťahuje plus...

A keďže žena dokáže priťahovať muža aj inak ako v rozprávkach o vyzliekaní sa donaha... Napríklad vyzliekaním sa do raja...

Ľadovec vyzlečie náš atóm Vodíka donaha a tým ho zavedie do energetického Raja:

Na povrchu ľadu sám Boh Ľad vytvorí natoľko záporné prostredie, že si doslovne pritiahne protón vodíka a tým otočí naruby celú históriu lásky medzi atómami a inými časticami: (všakže ženy).

A tak sa zrazu protón stane „elektrónom“, jednoducho si vymení miesto s elektrónom bez toho, zázrakom opustí svoje energetické a pomyselné jadro pre jedného, aby zhodnotil svoje veľké energetické plus, veď veľký ľad na povrchu s veľkým mínusom, s radou vojakov kvázi

elektrónov, dokáže prinútiť bezbranný ale o to viac príťažlivý protón Vodíka, aby vykonal svoj zázrak bratskej lásky:

Protón sa presunie na miesto elektrónu vďaka obrovskému energetickému vypätiu medzi superľadom a superteplou vodou, už bez námornického vedra, ktorá zostalo v rukách starého námorníka.

Protón zrazu pochopí, čo po celý čas videl jeho brat elektrón bez toho, aby sa musel vzdať svojej podstaty.

A elektrón nachvíľu zastane, porozhliadne sa a spýta sa:

- Kde som to? Prečo zrazu vidím veci, ktoré som nevidel. Prečo viac nie som zajatcom môjho točenia sa okolo jadra?! Takže je to pravda... Bol som zajatcom! Ale teraz viem... kto bol ešte väčším zajatcom:

Bol to protón! Ale ľad... tá prahmota všetkého nás vyslobodila zo staticky nášho atomárneho života.

Heuréka!

Heuréka!

Ty náš energetický Boh, ktorý strážiš všetky vedecké zákony a metafyziku bytia zároveň. Heuréka Tebe, láska medzi atómami... len ako medzi ľuďmi.

S pozdravom

Milan

